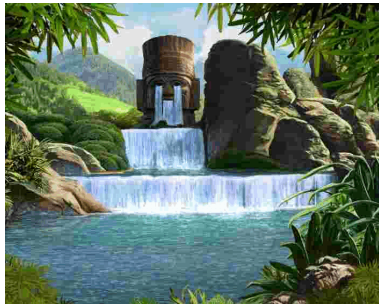

Verhaal van de Maand november 2007

Khidr, de leermeester van Mozes, liet een belangrijke waarschuwing uitgaan. Binnenkort zou al het vrije water in de wereld opeens verdwijnen. Alleen het water dat men op tijd had kunnen opslaan zou overblijven. Hoe lang zou deze hoeveelheid echter voldoen om alle dorst op aarde te lessen. Gelukkig zou niet lang daarna het vrije water opnieuw over de wereld stromen. Dit was echter wel ander water. Wie daarvan dronk werd gek.

De meeste mensen lachten om deze waarschuwing. Slechts een man nam haar ter harte. Hij verzamelde

zoveel water als hij kon en sloeg deze op een veilige plek. Toen ging hij zitten wachten op het water dat zou verdwijnen en op het water dat zou verschijnen en de mensen gek maakte.

Precies zoals Khidr had voorspeld, hield op een bepaalde datum het water op met stromen. Watervallen verdwenen. Rivieren en beken vielen droog. Bronnen werden slechts droge gaten in de grond. De man, die wel had geluisterd, wist wat hem te doen stond. Hij vluchtte de bergen in, naar de veilige en verborgen plek waar hij zijn water had opgeslagen.

Toen na een tijdje de watervallen opnieuw uit de bergen naar beneden stortten, verliet hij zijn schuilplaats en mengde zich voorzichtig onder zijn medemensen. Het was waar! Iedereen om hem heen praatte en dacht en voelde volstrekt anders dan voorheen. Ze hadden bovendien geen enkele herinnering aan

wat er was gebeurd, noch aan de waarschuwing die Khidr had laten uitgaan. Toen hij mensen probeerde aan te spreken, realiseerde hij dat zij hém voor gek versleten. Ze toonden medeleven, of ze werden vijandig, maar begrijpen deden ze hem niet.

De man draaide zich om en ging terug naar zijn schuilplaats en leste zijn dorst alleen met zijn voorraad veilig water. Hoe lang houd je dit echter vol? Ooit zal de watervoorraad uitgeput raken. Zou hij dan nog leven. Hoe lang zou dat nog duren? Hoe kon hij de eenzaamheid weerstaan?

Uiteindelijk besloot de man, ondanks alles terug te gaan naar de mensen en toch te drinken van het nieuwe water. De eenzaamheid werd hem te zwaar. Als hij niet van het nieuwe water dronk zou hij de rest van zijn leven totaal anders denken en voelen en doen dan iedereen, zo anders dat niemand hem ooit zou begrijpen.

De man dronk van het nieuwe water en werd precies als ieder ander. Hij vergat zijn eigen voorraad veilig water hoog in de bergen. Zijn medemensen die kort tevoren hem nog gek hadden verklaard, verwonderden zich over zijn wonderbaarlijke genezing.

- vrij naar een Sufi verhaal,
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet